06/06/2021

Σε ανάμνηση του διακόνου Δωροθέου της Ιεράς Θεολογικής Σχολής Χάλκης

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Επί τη μνήμη του Αγίου Δωροθέου, Επισκόπου Τύρου, στις 5 Ιουνίου γιόρταζε τα ονομαστήριά του και ο μακαριστός διάκονος της Θεολογικής Σχολής της Χάλκης, Δωρόθεος.

Στη μνήμη του αναδημοσιεύουμε ένα κείμενο που δημοσίευσε στην Απογευματινή Κωνσταντινουπόλεως (6-5-2012) η Πολίτισσα Ρέα Ξενιάδου Πουρνάρα για τον αείμνηστο διάκονο, ο οποίος ήταν μια ξεχωριστή ψηφίδα της Πολίτικης Ρωμιοσύνης.

Μάρτιος 2008. Β’ εβδομάδα των Νηστειών. Ημέρα Παρασκευή, ανοιξιάτικα βροχερή.
Πριν από το μεσημέρι χτυπάμε την εξώπορτα της Θεολογικής Σχολής. Και

μπαίνουμε στον κήπο της. Ο σύζυγος μου, η μικρή μας κόρη και εγώ. Σε λίγο είμαστε μέσα στην μεγαλόπρεπη και σιωπηλή Σχολή, η κόρη μας πρώτη φορά.
– Πάτερ καλημέρα σας! Ήρθαμε για μια σύντομη επίσκεψη. Γνωρίσαμε τυχαίως την κυρία Αγγελική προχθές στον αυλόγυρο της Αγίας Τριάδας και μάς παρότρυνε να έρθουμε έτσι απρόσκλητοι.
– Τέτοια ώρα που ήρθατε δεν γίνεται. Η Αγγελική τι ξέρει; Κοντεύει μεσημέρι. Μετά περιμένω κάποια δημοσιογράφο με τους συνεργάτες της που είναι ήδη στο Χάλκη Παλλάς, πρέπει να προετοιμαστώ.
– Καλώς πάτερ, μήπως να χαιρετήσουμε τον Ηγούμενο άγιο Μοσχονησίων και φεύγουμε.
– Δεν είναι κανείς εδώ σήμερα, μόνο εγώ.
– Εντάξει πάτερ, δεν πειράζει, απλώς ήταν μια ευκαιρία για την κόρη μας να δει λίγο την Σχολή.
Αυτό ήταν!
Ο π. Δωρόθεος κάθισε μαζί μας τρεις ολόκληρες ώρες! Μας ξενάγησε σε όλη την Σχολή, μας πήρε στο γραφείο του και μας μίλησε ατελείωτα για την ίδρυση, την λαμπρή πορεία και τη μεγάλη σημασία της Σχολής στη ζωή του Γένους. Μας μίλησε με καρτερικότητα για τις ενέργειες του Πατριάρχου Βαρθολομαίου για την επαναλειτουργία της Σχολής. Μας ενημέρωσε για όλες τις πρόσφατες ανακαινίσεις και αναβαθμίσεις που έγιναν για να φέρουν την Σχολή πανέτοιμη σε κάθε τεχνολογική ανάπτυξη όταν αύριο ανοίξει πάλι. Γαλούχησε την δεκατετράχρονη κόρη μας σε θέματα πίστεως και εκκλησίας, παιδείας και οικογένειας, φιλίας και σεβασμού. Μας πέρασε στις τάξεις, τής μίλησε εκεί στα θρανία σαν δάσκαλος με μαθητή. Η φωτογραφία αυτή που επισυνάπτουμε λέει όλα τα λόγια μαζί και κάτι περισσότερο (προβλήθηκε κατά την εκδήλωση περί της Ομογένειας της Πόλης ακριβώς ένα χρόνο πριν, στις 6 Μαϊου 2011, στην Ελληνική Κοινότητα Γενεύης με ιδιαίτερη μνεία για την περίπτωση χωρίς φυσικά να το γνωρίζει ο ίδιος).
Οι ευχαριστίες μας προς το ταπεινό και ευφυές πρόσωπο του ειπώθηκαν όταν με χαρά και εμφανή ικανοποίηση μάς ξεπροβόδιζε γύρω στις 3 το απόγευμα για να δεχθεί λίγο αργότερα τους προσκεκλημένους επισκέπτες του.
Αυτή ήταν η πρώτη και η τελευταία μας επαφή.
Μια πολύ ξεχωριστή ανάμνηση που πέρασε σαν ταινία από τα μάτια μας όταν τη Δευτέρα 30 Απριλίου 2012 διαβάσαμε στο ηλεκτρονικό φύλλο της Απογευματινής την εις Κύριον εκδημία του.
Λυπηθήκαμε πολύ.
Αιωνία η μνήμη του.
Ρέα Ξενιάδου Πουρνάρα

Πηγή: fanarion.blogspot.com